Chop se pevn Krista

By David Wilkerson

June 1, 1987 Jsem p esv dčen, že mnoho z t ch, kte í si íkají k es ané, nevytrvají až do konce. Bylo prohlášeno, že láska mnohých vychladne a zem e v d sledku prudkého vzr stu bezbožnosti. Jiní se odvrátí od pravdy a pob ží za falešnými učiteli a proroky, kte í budou vyhovovat jejich sobeckým žádostem a podvedou je. Tam budou ti svedení doktrínami démon , kte í duchovn oslepnou a nakonec budou vydáni napospas hanebnému myšlení.

Kdyby žil dnes prorok Jeremiáš, byl by zd šen z pohledu na takové množství vlažných, h ích milujících, falešných k es an – žijících tak bezstarostn na skutečném konci času. Lkal by a na íkal a vyk ikl by: „Pon vadž tebe s p šími b žícího, k ustání p ivodí, kterakž bys tedy stačil p i koních? A pon vadž v zemi pokojné, jíž jsi se dov il, ustáváš, což pak spravíš p i tom zdutém Jordánu?“ (Jeremiáš 12:5).

Prorokovo poselství je: „Až do te to je p ší závod, ale nyní p ijížd jí jezdci Apokalypsy. Jestli jsi unavený a nedbalý, bezstarostný v čase pokoje a prosperity, jestliže nem žeš chodit s Bohem, když tu není žádné pronásledování, co budeš d lat, až se p ihrne ábelská povode h íchu a pronásledování ve velkém?

D kuji Bohu za to, co slyšíme od mnoha t ch, kdo odpovídají na naše psaná poselství. Hlad po Bohu roste, existují nádherná sv dectví, jak Duch svatý burcuje hledače k chození ve svatosti, je tu velký vzr st duchovního rozpoznání, mnozí se z ekli model, mrtvých církví a falešného vyučování. Žasneme nad ohromnými zm nami, které jsme vid li jen v lo ském roce; podobn nám mnozí píší, aby nám pov d li, jak je Pán provádí skrze pročiš ující ohn . Mezi nimi je mnoho služebník všech náboženství, kte í zbavili své životy h íchu a kte í nyní pláčí pro své ovce a kážou s opravdovým b emenem od Pána. Pro tohle všechno dáváme Bohu mnohou chválu. P esto jsme ve svém srdci zarmouceni, že ti, kdo se obracejí k Pánu se vším, co v nich je, p edstavují jen zanedbatelný zbytek. V tšina k es an a pastý se brání zvuku trumpet a ignoruje volání strážného. Duchovní slepota do církve chodících mas se musí stávat pro Boha nesnesitelnou, protože On si zvolil postupovat rychle a up ímn , aby soudil sv j lid. Spasitel p išel náhle na Sion s velkým rozho čením, a On nestáhne Svou ruku soudu zpátky, dokud každý jednotlivý pen zom nec a zlod j neodejde z Jeho domu. Vid li jsme jen začátek Jeho hrozného soudu nad nepoctivostí, pok iveností, lhaním, podvody a p ekroucením Jeho evangelia. T ESENÍ PRÁV ZAČLO! „P išel totiž čas, aby soud začal od Božího domu. A jestliže začíná nejd íve od nás, jaký bude konec t ch, kdo nejsou povolní Božímu evangeliu?“ (1. Petr 4:17).

„Kde jsme jako pastý i selhali?“Dob e známý pastor napsal: „Ve ejn jste mluvil o neúsp ších pastý , ale ne ekl jste nám, kde jsme selhali; žádám v lásce, abyste to podložil pravdou.“ Pravda je, že my jako služebníci evangelia jsme se nedrželi prostého cíle, který leží na v ících, aby platili skutečnou cenu za učednictví. Ježíš dal n kolik p ísných, nekompromisních p ikázání t m, kdo Ho budou následovat a vyznávat Jeho svaté jméno.

Není dost alarmování na našich kazatelnách a p íliš mnoho ega a pýchy. Jen nemnozí nyní kážou skrze slzy a bolest nad odpadlictvím a chladností mezi v ícími. Je tragické, že dnes existuje tolik pastý , kte í ztratili pravé pomazání Ducha svatého a v nují se budování své vlastní reputace – nezam ují se na pot eby ovcí, ale na financování a podporování svých vlastních drahých sn .

Pavel m l pravé srdce pastý e – srdce vždy v t žké práci (v porodních bolestech) se starostí o duchovní r st ovcí. Korintským napsal: „Žárlím na vás Boží žárlivostí, nebo jsem vás zasnoubil (p islíbil) jednomu muži, abych vás jako neposkvrn nou pannu p edstavil Kristu“ (2. Korintským

11:2). Galatským ovcím ekl: „Synáčkové moji, které znovu v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus“ (Galatským 4:19). Tesalonickým napsal: „Dnem i nocí se pevelice modlíme, abychom spatili vaši tvá a doplnili to, co se nedostává vaší víe“ (1. Tesalonickým 3:10).

Puká mi srdce, když si uvdomím, jak dalece nedosahuji úrovn toho, jaký má milující pastý být. Nedostává se mi Ducha, který pohyboval Pavlem s takovou láskou a zájmem o Boží lid. ekl: „Vždy kdo je naší nadjí, radostí a korunou chlouby? Nejste to snad práv vy ped tvají našeho Pána Ježíše Krista pi jeho píchodu? VY JSTE PECE NAŠE SLÁVA A RADOST!“ (1. Tesalonickým 2:19–20). A pidává: „Nebo nyní žijeme, jestliže vy stojíte v Pánu!“ (1. Tesalonickým 3:8).

Tento drahý Boží muž povzbuzoval ovce dopisy, které je pobízely ke svatosti a velkému hladu po Ježíši Kristu. ekl: „Proto se také za vás stále modlíme… aby tak jméno našeho Pána Ježíše Krista bylo oslaveno ve vás a vy v nm…“ (2. Tesalonickým 1:11–12). Se slzami jim mohl íci: „Byli jsme však mezi vámi laskaví, jako když kojící žena chová své dti“ (1. Tesalonickým 2:7). „Jak víte, každého jednotlivého z vás jsme napomínali, utšovali a zapísahali jako otec své dti“ (verš 2:11).

Nechtl jejich peníze a velice se staral, aby nebyl nikdy bemenem pro ovce. ekl: „Dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli pítže (na obtíž)“ (2. Tesalonickým 3:8). Kdybychom mli být bemenem (vydáním) pro VÁS, Pavel radji odmítl obléknout si „pláš chamtivosti“, protože byl „poven evangeliem“. Shrnul svou službu a svj jediný cíl ve svém dopise Tesalonickým: „Aby tak upevnil vaše srdce, bezúhonná ve svatosti ped tvají Boha“ (1. Tesalonickým 3:13).

Úpnliv prosím Boha, aby mi dal takové milující srdce pastýe. Kéž by Duch dal povstat pastorm a evangelistm, kteí nebudou mít jiný cíl své služby, než aby upevnili vící ve svatosti a pobízeli je, aby se PEVN CHOPILI KRISTA. Na zemi je srdcervoucí kik po pastýích, kteí dají stranou veškerou zábavu a vtipkaení – a budou kázat Kíž. Je hrozné, že služebnosti (ministry) zedily pravdu o sebezapení a o umírání híchu a sob. Vytvoili jsme generaci vících uvolných mrav, impotentních vících, kteí dokonce nerozumí, co to znamená oddlit se od svta. Kesané nyní mohou bez uzardní oteven hešit. Svt je šokován a rozhočen špínou a korupcí v kesanstvu.

Mnoho evangelických kázání dnes není o kíži, nemá žádné doktríny o utrpení, žádné výtky, domluvy, žádné pokání, žádnou nenávist k híchu, žádné píkazy k oddlení se nebo k čistot, žádné volání po bezpodmínečném poddání se Panství Krista, žádné každodenní umírání tlu, žádné ukižování žádostí tla, žádné sebezapení, žádné odmítnutí svého života a žádné varování ped picházejícím pronásledováním a hroziv se vznášejícím soudem. Nejsmutnjší ze všeho je, že mnoho kesan dnes dává pednost slyšet o svých PRÁVECH V KRISTU ped cenou za ignorování JEHO POŽADAVKU NA NÁS!

Cena za pevné chopení se KristaZástupy následovaly Ježíše, On však pesto vdl, že jen málo jich bude pokračovat, aby se Ho skutečn chopili a stali se pravými učedníky, které by mohl s radostí ukázat Otci. Židé se chtli chopit Mojžíše a Krista a držet si své tradice a mrtvé rituály, zatímco by se prohlašovali za Jeho následovníky. Ježíš by nml nic společného s jejich dvojsmyslností. On vymezil jasné hranice a pinutil je, aby si vybrali.

Ježíš ekl: „Nikdo nemže sloužit dvma pánm. Bu totiž bude jednoho nenávidt a druhého milovat, nebo se bude toho jednoho držet a tím druhým pohrdne. Nemže sloužit Bohu i mamonu“ (Matouš 6:24).

Ježíš odhalil paradox rozd□leného srdce. Strhal fasádu p□edstíraných učedník□ a On nám □íká, co se stane t□m, kdo slouží současn□ dv□ma pán□m. Neodvažujme se opomenout toto varování, které tu zd□raz□uje náš Pán. Význam je tento – NEOPUŠT□NÝ H□ÍCH T□ POVEDE DO NEJHORŠÍHO MOŽNÉHO POKRYTECTVÍ. Budeš □íkat, že miluješ Pána a nenávidíš □ábla. Ale tím, že si držíš své tajné žádosti, modlá□ství, ho□kost, vzpouru, tak ve skutečnosti pohrdáš Pánem a držíš se Satana. Tajn□ se držíš toho, o kom □íkáš, že ho nenávidíš, zatímco dáváš neup□ímnou chválu falešné lásky Tomu, o kom prohlašuješ, že Ho miluješ.

Takovým pokrytc□m Ježíš □ekl: „Tento lid se ke mn□ p□ibližuje svými ústy a ctí mne svými rty, avšak jejich srdce je ode mne daleko. Nadarmo mne ale uctívají…“ (Matouš 15:8–9).

Pán □íká: „Nem□žeš vyjít se sv□dčením, že Já jsem ten, koho miluješ, zatímco Mnou celou dobu pohrdáš tím, že činíš zle.“ □ecký význam slova pohrdat je POVRCHN□ UCTÍVAT. Pohrdat Pánem je NEVZÍT SI JEHO SLOVO K SRDCI. Je to nevážit si Jeho požadavk□ na nás, jako by nebyly závazné, povinné. Dovol mi vypsat n□které Kristovy požadavky na ty, kte□í se Ho pevn□ chopí a budou Jeho praví učedníci.

1. JE TU POVOLÁNÍ MILOVAT HO TAK VÁŠNIV□, ŽE COKOLI JINÉ SE VE SROVNÁNÍ S TÍM BUDE ZDÁT JAKO NENÁVID□NÉ.

„Jde-li n□kdo ke mn□ a nemá v nenávisti svého otce i matku i ženu i d□ti i bratry i sestry a dokonce i svou vlastní duši, nem□že být mým učedníkem“ (Lukáš 14:26).

□ecké slovo nenávid□t použité zde vyvozuje – MILOVAT MÉN□ P□I SROVNÁNÍ. Ježíš vyžaduje, abychom Ho milovali láskou, která je tak všeobsahující, absolutní a vroucí, že všechny pozemské city se ve srovnání s tím budou zdát jako nenávist. Dnes je tak málo vášnivé, vroucí lásky pro Krista. Kdyby naše láska k N□mu byla rozžhavená, všestravující, intenzivní a radostná, pak by nebyla žádná pot□eba hlavních zásad a schémat a instrukcí o tom, jak se modlit. Modlili bychom se, protože naše srdce by ho□ela láskou k N□mu. Nebyla by tu žádná nuda, žádné zkoušení naplnit hodinu modlením se za celý sv□t. On by byl p□edm□tem našich modliteb, byl by to vzácný čas za zav□enými dve□mi k vyjád□ení p□etékajícího obdivu a n□žné lásky zaplavující naše srdce.

Čtení Jeho Slova by nikdy nebylo obtížné a op□t bychom nepot□ebovali žádnou formulku jako „Jak projít celou Bibli za jeden rok.“ To je pro d□ti, které nejsou dost zralé, aby rozum□ly privilegiím, výsadám a nárok□m lásky. Ti, kdo milují Krista s vášní, jsou magneticky p□itahováni k Jeho Slovu, aby se učili víc o N□m. Nehledají studená, historická fakta, nezapadají jako do bažin do nekonečných genealogií a spekulací o konci sv□ta. Všechno, co cht□jí, je znát Ho lépe, vid□t víc Jeho krásy a slávy, tak aby mohli být víc jako On. Cht□jí víc než doktrínu nebo učení nebo informaci, cht□jí vid□t Ježíše v plnosti.

Skutečn□ Ho milujeme, nebo Ho jen využíváme? Víme i co to je vstoupit n□kdy do Jeho sladké p□ítomnosti, nic nežádat, jen se k N□mu vztáhnout s vd□čností a dík□vzdáním za to, že nás tak absolutn□ miluje? Nestali jsme se p□íliš sobeckými a sob□st□ednými v našich modlitbách? Budeme se modlit, aby byla Amerika ušet□ena soudu. „Ušet□i nás, nesu□ nás“, voláme: „Dej nám, navštiv nás, požehnej nás, použij nás, ochra□uj nás“, a to všechno m□že být duchovní, ale zam□□ené dosud na NÁS.

Potom jdeme k Jeho Slovu pro odpov□di na naše problémy, pro vedení, pro út□chu, a to je také chvályhodné a správné. Ale kde je láska, která motivuje duši, aby piln□ zkoumala Písmo jen proto, aby

objevovala více a více o svém milovaném?

Dokonce i ve své práci pro N□j se m□žeme stát sobečtí. Chceme, aby požehnal naši službu Jemu, aby se ukázalo, že naše víra je pravá. Chceme být považováni za pilné, p□ičinlivé, schopné, úsp□šné, jako znamení Jeho požehnání na nás. Ve svém vlastním srdci jsem k□ičel: „Ó Pane, je má vlastní služba pro m□ d□ležit□jší než Ty? Je mým jediným motivem láska k mému Spasiteli nebo chci vid□t n□co viditelného, co jsem pro Tebe dokázal?“ Milovaný, náš Pán se mnohem víc zajímá o to, čím se stáváme v N□m, než o to, co d□láme pro N□j.

Jeden drahý čtená□ žije ve svázanosti, protože dve□e služby jsou zav□ené. Mohl by to být pocit „být odložen na polici“. N□kte□í si myslí, že by mohli být víc užiteční pro Pána na n□jakém pot□ebném misijním poli. Ale já ti □íkám: NEM□ŽEŠ BÝT VÍCE UŽITEČNÝ PRO PÁNA NEŽ KDYŽ MU SLOUŽÍŠ LÁSKOU VE SKRYTU UZAV□ENÉHO MODLITEBNÍHO POKOJÍČKU. Když hledáš Pána v modlitb□, když zkoumáš Jeho Slovo, abys Ho poznal, jsi na svém vrcholu tvé užitečnosti. Nem□žeš ud□lat víc, čím bys Ho požehnal a uspokojil, než být s Ním uzav□en v milující komunikaci, a cokoli pro tebe otev□e, abys ud□lal doma nebo v zahraničí vyplyne bez námahy z komunikace s Ním. Pán se víc zajímá o získání všeho ve mn□, než o mé získání sv□ta pro N□j. Získání ztracených je p□irozený výsledek oddanosti Jemu.

2. NEM□ŽEŠ SLOUŽIT DV□MA PÁN□M A MÍT TO, CO LZE ZÍSKAT NA KONCI!

„Nebo□ kdo z vás, když chce postavit v□ž, si nejd□ív nesedne a nespočítá náklad, má-li na to, aby dokončil? Aby snad, když by položil základ a nemohl stavbu dokončit, nezačali se mu posmívat všichni, kte□í by to vid□li se slovy: Tento člov□k začal stav□t a nemohl to dokončit“ (Lukáš 14:28–30).

Ježíš □ekl tato slova t□sn□ p□ed uzav□ením své služby na zemi s cílem varovat následovníky, že dobré úmysly nebudou stačit, aby je dovedly až do konce t□žkých čas□. Mnoho následovník□ nebude mít co vzít, NEDOVEDOU BOJ AŽ DO KONCE – VRÁTÍ SE – NEDOKONČÍ ZÁVOD!

Dovol mi, abych ti □ekl to, co v□□ím, že bude tím nejsmutn□jším možným stavem na planet□ zemi, a to je toto: TEN, KDO SE VYDAL NA CESTU ZCELA ODHODLANÝ CHOPIT SE PEVN□ KRISTA, DOR□ST DO DOSP□LÉHO NÁSLEDOVNÍKA A STÁVAT SE VÍC A VÍC JAKO jEŽÍŠ, P□ÍMO AŽ DO SMRTI NEBO DO KONCE, POTOM POMALU POHASNE, ZMIZÍ, UTEČE, A STANE SE CHLADNÝM A LHOSTEJNÝM K TOMU, KTERÉHO KDYSI MILOVAL. To je ten, který položil základ a nemohl dokončit, protože nejprve nespočítal cenu. Došly mu zdroje, došel tak daleko a poté p□estal.

Bože, vzbu□ nás a uči□, abychom rozum□li, že se všichni M□NÍME. Neexistuje taková v□c jako nepohnut□ stát: bu□ se denn□ prom□□uješ do podoby Ježíše nebo se m□níš zp□t do svých starých t□lesných zp□sob□. T□m, kte□í se rozhodli pevn□ chopit Krista za každou cenu, kte□í vzali sv□j k□íž, zap□eli sami sebe a pokračují s Ním, □ekl Pavel: „My všichni se pak s odkrytou tvá□í zhlížíme v Pánov□ sláv□ jako v zrcadle a jsme prom□□ováni v tentýž obraz, od slávy k sláv□, jako od Pánova Ducha“ (2. Korintským 3:18).

Jaká radost je potkat ty, kte□í DOKONČUJÍ ZÁVOD. Rostou v moudrosti a známosti Krista; stále víc a víc se vzdalují od tohoto sv□ta a jeho pot□šení; a stále víc a víc myslí nebesky. Jejich duchovní cít□ní je mocn□ procvičováno a jejich rozpoznání toho, co je z Boha nebo z t□la stále vzr□stá; a jak stárnou, hladov□jí stále víc po Kristu. P□esekli všechny pozemské vazby, a s rostoucí intenzitou touží být s Ním v Jeho sláv□. Pro n□ zem□ít je získat konečnou cenu, být povolán do Jeho p□ítomnosti, být nav□ky po Jeho boku. Není to nebe, co hledají, ale Kristus ve sláv□! Kristus se stal pot□šením jejich života, jejich

vše ve všem.

M□žeš si být jistý, že až se Kristus vrátí, bude mít slavnou církev sestávající z t□ch, kte□í jsou tak zm□n□ni do Jeho podoby, tak nezávislí na tomto sv□t□ a tak sjednocení s Ním, že p□esun od pomíjitelného k nepomíjitelnému stavu bude jen jeden poslední krok lásky, jako prolomení tenkého hedvábí zakrývající konec v tomto život□.

P□ece je smutné spat□it tak mnoho k□es□an□, kte□í se m□ní od slávy sm□rem dol□ k rozkladu. Pavel o nich □ekl: „Poznali Boha, ale neoslavovali ho jako Boha, ani nebyli vd□ční… jejich nerozumné srdce bylo zatemn□no. Prohlašují se za moudré, ale stali se blázny… ZAM□NILI Boží pravdu za lež a ctili stvo□ení a sloužili mu rad□ji nežli Stvo□iteli…“ (□íman□m 1:21–25).

Jak neuv□□itelná temnota padá na ty, kdo vyb□hli, ale byli svedeni zví□ecími touhami. Nemají ve svých srdcích Boží slovo, které by je podpíralo, neslo; nemodlí se za moc Ducha svatého k p□emožení Satana; milují své rozkoše víc než Krista, takže se otev□eli op□t k p□irozenosti zví□ete. Jak rychle se m□ní! Jak se stávají slepými! „Jakož pes navracuje se k vývratku svému, tak blázen op□tuje bláznovství své“ (P□ísloví 26:11).

Vím, že toto podrobné poselství padne do rukou mnohých, kte□í jsou v procesu ZM□NY ZP□T KE LŽI! M□že to být jen jeden malý krok pryč od Krista, tak jemný, možná neuvážený, ale m□že vést k rychlému sestupu daleko od Jeho lásky. N□který čtená□ m□že být dokonce práv□ te□ velice daleko od toho, čím byl kdysi v Kristu. Duch svatý vás všechny volá na cestu zpátky, zpátky k pokání, zpátky k sebezap□ení a odevzdání se. Čas je te□ velkým faktorem! Jestli jsi m□l kdy v úmyslu zmocnit se Krista, ud□lej to te□.

3. BU□ BUDEŠ BOJOVAT, ABY SES ZMOCNIL KRISTA, NEBO BUDEŠ NAKONEC KAPITULOVAT P□ED SATANEM.

„Který král si cestou do boje proti jinému králi nejd□íve nesedne, aby se poradil, m□že-li se s deseti tisíci utkat s tím, který proti n□mu táhne s dvaceti tisíci? Jinak totiž k n□mu pošle poselstvo, když bude ješt□ daleko, a bude se ptát na podmínky míru. Tak tedy žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nem□že být mým učedníkem“ (Lukáš 14:31–33).

Jsme králové a kn□ží p□ed Pánem a p□edstavujeme deset tisíc□ vycházejících do boje proti Satanov□ armád□. V Judovi je □ečeno, že to prorokoval Enoch: „A o nich také prorokoval sedmý od Adama, Enoch, když □ekl: Hle, Pán p□ichází s desetitisíci svých svatých“ (Juda 14). Je psáno: „V□tší je Ten, který je v nás, nežli ten, který je ve sv□t□,“ ale t□lesným očím se jeví, že Satan je ohromn□ velká moc.

Satan se v□bec nestará o t□lesné, odpadlé náboženské systémy; jeho válka je proti svatému ostatku, kterého se velmi obává. „Drak se tedy na tu ženu rozhn□val a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, KTE□Í ZACHOVÁVAJÍ BOŽÍ P□IKÁZÁNÍ A MAJÍ SV□DECTVÍ JEŽÍŠE KRISTA.“ (Zjevení 12:17).

Jestliže jsi upnul své srdce, aby se chopilo Krista, jsi □áblovým terčem v tomto posledním st□etnutí. Všechno, co je v pekle, se vydá proti tob□. Protože ty zp□sobíš, že knížetství a mocnosti tmy se budou t□ást, když se VYDÁŠ KRISTU BEZPODMÍNEČN□ A ÚPLN□!

Jsi p□ipraven na to, co p□ichází? Jsi p□ipravený (ochotný) žít své dny v duchovním boji, když víš, že proti Božímu lidu je namí□ena záplava zločinnosti, nespravedlnosti? Jestliže jsi se upnul na to, aby ses

chopil Krista, jsi nep□emožitelný, jsi zaručeným vít□zstvím nad veškerou mocí nep□ítele. Jestliže zachováváš v□rnost Pánu, pak celá nebeská armáda bojuje za tebe.

Mojžíš, když mluvil za Boha, □ekl Izraeli: „Ned□lejte sob□ modl… a jestliže p□ikázání mých ost□íhajíce, budete je činiti…“ a následkem toho „honiti budete nep□átely své, a padnou p□ed vámi od meče. P□t vašich honiti jich bude sto, a padnou p□ed vámi od meče“ (Leviticus 26:1,3,7–8).

Jozue povzbuzoval Pánovu armádu t□mito slovy: „Tak jeden z vás honiti bude tisíc, nebo Hospodin B□h váš on□ bojuje za vás… toho tedy nejpiln□jší bu□te, abyste milovali Hospodina Boha svého“ (Jozue 26:10,11). Když milovali Hospodina chozením v poslušnosti, m□li zaslíbeno: „Nikdo nebude schopen obstát p□ed tebou…“

Ale Mojžíš varoval Izrael, co se stane, když se smísí se sv□tem a pokusí se sloužit dv□ma pán□m: „Jak by jich jeden honiti mohl tisíc, a dva pryč zahnati deset tisíc□? Jedin□ že B□h skála jejich prodal je, a Hospodin vydal je“ (Deuteronomium 32:30). Když se již nedržíš skály (Krista), staneš se zbab□lým, bojácným a zbab□lcem p□ed nep□ítelem. H□ích, chladnost, vlažnost – to okrádá k□es□any o moc a jistotu a ti, kte□í opustí svou první lásku, budou nakonec chodit v jednom kuse ve strachu p□ed dotíráním □ábla.

T□chto deset tisíc□, jestliže zachovávají v□rnost Kristu, chodí v poko□e p□ed Jeho Božstvím, m□že snadno porazit dvacet tisíc démonických sil, p□icházejících proti nim. Žádná zbra□ vyrobená proti nim nebude mít úsp□ch (Izaiáš 54:17). Nezáleží na tom, jak moc záplava zla zu□í, nem□že zranit toto p□emáhající t□lo v□rnost zachovávajících voják□ K□íže.

Ale co se stane t□m, kte□í odmítnou opustit tajný h□ích, skryté žádosti? Zkoušejí jednat s □áblem. Posílají své sv□domí vst□íc □áblu, aby vyjednalo p□ím□□í. Hledají PODMÍNKY MÍRU. Cht□jí pokračovat v tvrzení o milování Pána, ale necht□jí se vzdát této poslední pevnosti, kterou je zako□en□ný h□ích. Oni v□dí, že je □ábel m□že pohltit, budou-li pokračovat ve flirtování se svým h□íchem. Tak hledají místo kompromisu.

Nem□žeš jednat s □áblem! Nem□žeš d□lat nejmenší kompromisy s h□íchem! To vše je mimo válku – porážku pro nep□ítele a vít□zství nad vším, co nad námi uplat□uje! Církev je zane□ád□ná troskami zp□sobenými kompromisem a nepodman□ným h□íchem.

Kéž B□h pošle víc Ducha svatého, aby bojoval v nás, abychom mohli svá srdce up□ít na Krista a k□ičet ke sv□tu a všem hordám pekla: „Kdo nás odd□lí od Kristovy lásky? Snad soužení, úzkost nebo pronásledování? Snad hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?“ (□íman□m 8:35).

Ti, kdo se zmocní Krista, mohou zpívat tuto píse□: „Ale v tom všem skv□le vít□zíme skrze Toho, který si nás zamiloval. Jsem totiž p□esv□dčen, že smrt ani život, and□lé, vrchnosti ani mocnosti, v□ci p□ítomné ani budoucí, výšina ani hlubina ani žádné jiné stvo□ení nás nebude moci odd□lit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (□íman□m 8:37–39).

Halelujah!